

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι . . . . . Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἢ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Δήμαρχος Σύρου, ὡς ὄργανον ἀντεθνικόν.

Ἀκριβῶς ἐν αἷς ἡμέραις ἐξεδίδοτο ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡ ἐπιδικάζουσα ἡμῖν τὰ δίκαια τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῇ Βερολινεῖῳ Συνθήκῃ καὶ καθορίζουσα τὰ πρὸς βορρᾶν ὄρια τῆς Ἑλλάδος δι' ἀποκοπῆς μερῶν τινῶν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἡπείρου, εἶδομεν καταθόντα ἐκ Κων/πόλεως κληρικόν τινα (οὗ τὸ ὄνομα ἀποσιωπῶμεν) καθ' ὃ ἀνθρώπου ἀμαθοῦς καὶ τῶν ἀπλουστέρων τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ στοιχείων ἀμοίρου, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ὁποῦ ἤρξατο νὰ ἐκδίδηται ἐνταῦθα ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον **ΑΝΑΤΟΛΗ**. Τοῦ δημοσιογραφικοῦ τούτου φύλλου τὴν ἐμφάνισιν ἐχαιρέτισαμεν κατὰ τοὺς εἰθισμένους τύπους, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ὁ τίτλος *Ἀνατολή* καὶ *Ἀνατολίτης* δι' ἡμᾶς εἶνέ τι περισπούδαστον. Τὰ πρῶτα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἐκτός τινῶν ἀνοσιῶν ἰδιαιτέρων ἀνταποκρίσεων, ἦσαν γεγραμμένα ὑπὸ φιλοπατρίδος ἀνδρός, οὗ τὰ στήθη ἐφαίνοντο κατακλυζόμενα ὑπὸ Ἑλληνοπρεπῶν αἰσθημάτων, καὶ μόλις ἤδη ἐμάθομεν ὅτι συντάκτης αὐτῶν ἦτο ὁ ἀξιότιμος φίλος ἡμῶν κ. Α. Τόμαν, ἀνήκων μὲν εἰς τὸν Δῆμον Σύρου, ἀλλ' ἐν γένει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν ἐκ κέντρου ψυχῆς, καθὼ γνήσιος Ἕλληνας, ἀφωσιωμένος. Τοιαῦτα ἄρθρα μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναγινωσκόμενα εἴπεινον νὰ κατατάξωσι τὸ φύλλον τῆς «Ἀνατολῆς» ἐν τῇ πρώτῃ τάξει τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας. Ἀλλ' αἴφνης ὡς διὰ συνθήματος ἀγνώστου ἡμῖν τὴν 29/10 Αὐγούστου ἐδημοσιεύθη τὸ φύλλον τῆς «Ἀνατολῆς» ὑπ' ἀριθ. 7, περιέχον ὅσα ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐν περιλήψει ἐξεθέμεθα, ἧτοι ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνός ἄκρου μετεπήδησεν εἰς τὸ ἕτερον, καὶ ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος μετεβλήθη εἰς Τουρκικὴν, δι' ἣν αἰτίαν οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ ἐγγωρίου τύπου ἀπεδοκιμάσθη ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς Λέσχης τῶν Συρίων ἐξεβλήθη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων φιλοπατρίδων, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Τόμαν, καταφρονήθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν κοινὴν τοῦ τόπου ἀγανάκτησιν. Δὲν θέλομεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς περαιτέρω συζητησὶν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ λιβελλογραφῶν καὶ ὕβρεων καὶ τῶν ἀντεθνικῶν διδαγμάτων τοῦ συντάκτου αὐτῆς, διότι θὰ ὑποτεθῇ ὅτι δίδομεν σημασίαν εἰς τοιοῦτον κατάπτυστον καταθονίῳ σκοπῶν καὶ βουλευμάτων ὄργανον. Ὅθ' ἀπεριορισθῶμεν μόνον, καθ' ὃ προὔπεσχόμεν, εἰς τὴν ἐν αὐτῷ καταχωρισθεῖσαν διατριβὴν,

ἧτις ὡς ἐμάθομεν, ἐξεδόθη ἐκ τοῦ Δημαρχικοῦ γραφείου τοῦ Δήμου Συρίων, εἶνε δὲ ὑπαγόρευσις τοῦ κ. Δημάρχου, γεγραμμένη ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα, ὥστε νὰ καταδεικνύει ὅτι ἡμεῖς οἱ κάτοικοι Ἐρμούπολεως, Οἱ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, καταπιέζομεν καὶ καταβασανίζομεν τοὺς κατοίκους τοῦ Δήμου Σύρου τοὺς ΚΑΘΟΛΙΚΟΥΣ Ἑλληνας, καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν, ἐχόντων ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, καταπατοῦμεν τὰ δικάσιμα αὐτῶν καὶ καταπιέζομεν αὐτοὺς, ἐν πληρῇ 19ῳ αἰῶνι. Ἐκ τούτου δὲ νὰ γεννηθῇ, ἀν' ἦνε δυνατόν νὰ γεννηθῇ, διὰ τῆς στενοκεφάλου κεφαλῆς τοῦ Δημάρχου Βαρθαλίτου ἐν ζήτημα ἐν Σύρῳ τοιοῦτον. Ἀφοῦ οἱ καθολικοὶ Ἕλληνας τῆς Σύρου καταπιέζονται καὶ καταβασανίζονται παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, καὶ μετὰ ἐξηκονταετῆ συμβίωσιν ἐξακολουθοῦσι διώκοντες καὶ καταταρανοῦντες αὐτοὺς, πῶς θὰ δυνηθῶσι νὰ ζήσωσιν ὑπὸ τοιοῦτους βαρδάλους καὶ κακεντρέχεις Ἑλληνας οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἡπείρῳ Ὀθωμανοί, ἀλλόθως ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Υ. Πύλης εἰς τὴν ὁμόθυμον τῶν ἐξ μεγάλων δυνάμεων διακοίνωσιν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὀρίων. Ἐκεῖ ἡ Πύλη μετὰ τῶν ἄλλων δικαιολογημάτων προβάλλει καὶ τὸ ὅτι οἱ ἐν Ἀρσίσῃ ὀθωμανοί, μὴ δυνάμενοι νὰ ζήσωσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἐκπατρισθῶσιν. Ἐὰν δὲ αἱ δυνάμεις ἤθελον εἰς ταῦτα παρατηρήσῃ ὅτι ὑπὸ συνταγματικὴν καὶ ἀνεξίθρησκον Κυβέρνησιν θὰ διαβιῶσιν οἱ Ταῦρκοι ἀνέτως ἀπολαύοντες τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας, ἡ Πύλη ἤθελεν ἀντιπαρατηρήσῃ ὅτι τοῦτο εἶνε ψευδές, διότι πρόσφατον παράδειγμα εἶνε αἱ συγκρούσεις καὶ αἱ αἱματοχυσίαι, αἱ ἐσχάτως ἐπισυμβᾶσαι ἐν Σύρῳ μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν (διότι τοιαῦτά τινα ἐπεδίωκεν ὁ ἄφρων Δήμαρχος Σύρου εἰσβάλλων ἐνόπλιος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Ἐρμούπολεως ὡς κατωτέρω θέλομεν ἀποδείξῃ), τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων καταλαβόντων ἀυθαίρετως δημοτικὴν περιφέρειαν τοῦ Καθολικοῦ Δήμου, καὶ διὰ μαχαίρων καὶ ξύλων κατακρεουργησάντων τὸν Δήμαρχον αὐτῶν καὶ τὰ περὶ αὐτὸν ἀστονομικὰ ὄργανα. Ταῦτα περίπου εἶναι τὰ αἰτία δι' ἣ ἐφημερίς «Ἀνατολή» ἰδρύθη ἐν Σύρῳ. Οὗτοι εἶνε οἱ λόγοι δι' οὓς δὲν ἠθέλησεν ὁ διευθύνων αὐτὴν νὰ ἔχη συντάκτην τῆς τὸν φιλοπατρίδα Ἑλληνα Σύριον κ. Τόμαν πλέον, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὅλας ταύτας τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀναμφιβόλως ἔλαβε συνεργὸν τὸν Δήμαρχον Συρίων Βαρθαλίτην. Ὁ Βαρθαλίτης ἀρα

τούς σκοπούς τούτους τούς καταχθονίους ὑπηρετῶν, ὡδηγήθη ὑπὸ τοῦ ἀπεσταλμένου τούτου, ὅτι ἤδη εἶνε καιρὸς νὰ κατέλθῃ καὶ καταλάβῃ τὸν χῶρον τούτον, τὸν ἀνήκοντα τοῖς Ἑρμουπολίταις, ἀθαιρέτως. Ὅτι ἤδη εἶνε καιρὸς συγκρουόμενος μετὰ τῆς ἀστυνομίας Ἑρμουπόλεως νὰ προκαλέσῃ ῥῆξιν ἐνοπλον, καὶ οὕτω δαιρόμενος καὶ δαίρων, νὰ ὀδηγηθῆ, ὡς ἦτο ἐννομον καὶ ἐπόμενον εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως ὡς διαταράξας τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν. Τούτου δὲ γενομένου, ὁ ῥασσοφόρος συντάκτης τῆς «Ἀνατολῆς» νὰ ἐξερεθίσῃ τοὺς ἀπλουστέρους τῶν Συρίων ὅτι προσεβλήθησαν, διότι ὁ Δήμαρχός των ἐφυλακίσθη, καὶ, εἰ δυνατὸν, νὰ πειραθῆ νὰ τοὺς πείσῃ νὰ δπλαισθῶσι καὶ κατέλθωσιν εἰς Ἑρμούπολιν ἵνα βιά ἀποσπάσωσι τὸν Δήμαρχόν των ἐκ τῶν χειρῶν τῆς ἐξουσίας. Ὅλα ταῦτα ἐσχεδιάσθησαν προηγουμένως, καὶ οὕτως ἐξεπονήθη ἡ ὑπόνομος καὶ ἐτέθη ἡ πυρῆτις, ἐστάλη δὲ ὁ Δήμαρχος Συρίων τὸ δειλινὸν τῆς 26 Ἰουλίου νὰ θέσῃ ὑπ' αὐτὴν τὸ πῦρ, εὐρῶν ἀφορμὴν τὰ ἐκ Γήνου ἐκφορτούμενα παρὰ τὸ ἐργαστάσιον τοῦ κ. Χρυσοῦ φρύγανα.

Εὐτυχῶς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα δὲν ἐνῆργησαν τὸ καθήκον των, ἀλλ' ἐπέτρεψαν τῷ παροινούντι νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγωγήν τῶν φρυγάνων, νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐκφορτωτὴν, νὰ φυλακίσῃ Ἑρμουπολίτην εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἀστυνομίαν, καὶ νὰ δώσῃ τὰς ἀστυνομικὰς του διαταγὰς εἰς τοὺς καθ' ὅλην τὴν συνοικίαν ἐκείνην Ἑρμουπολίτας. Βεβαίως θὰ ἐλυπήθη ὁ κ. Βαρθαλίτης καὶ ὁ ὀπισθεν αὐτοῦ κρυπτόμενος ὑποβολεὺς διότι δὲν ἐπέτυχεν ἡ ἀπόπειρα, καθόσον καὶ ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ Ἑρμουπόλεως καὶ ἡ διοίκησις περιορίσθησαν εἰς εὐλόγους μόνον διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἐνοπλον ταύτην ἐπιδρομὴν τοῦ κ. Δημάρχου Συρίων, ἐντὸς περιοχῆς ὑπαγομένης εἰς τὸν Δῆμον Ἑρμουπόλεως, καὶ εἰς συμβουλὰς περὶ τοῦ ὅτι ταῦτα δὲν πρέπει νὰ ἐπανληφθῶσιν οὕτως ἀποτόμως. Μόνοι δὲ οἱ δαρέντες κατήγγειλαν τὸν κ. Βαρθαλίτην διὰ τὴν ἀδικον ταύτην ἐπίθεσιν του, καὶ ἡ δικαιοσύνη θέλει ἀποφανθῆ ἂν ὁ κ. Δήμαρχος Συρίων οὕτω προσενεχθῆς ἔπραξε τὸ χρέος του, ἢ διετάραξε τὴν κοινὴν ἡσυχίαν εἰς ἀλλότρια ἐπεμβὰς καθήκοντα, εἰς ἀλλοτρίαν δικαιοδοσίαν, στάσις προκαλῶν δι' ἐνόπλου δυνάμεως.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

Οἱ ὀρεγόμενοι νέας σκηνῆς τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου. (*)

Δὲν ἠρέσθη ὁ κ. Δήμαρχος Συρίων εἰς ὅσα ἐδημοσίευσεν αὐτὸς καὶ ὁ φίλος του συντάκτης τῆς «Ἀνατολῆς» τὴν 29/10 Αὐγούστου, ἀλλ' ἐξέδωκε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην καὶ ἴδιον παράρτημα ΔΗΜΟΤΙΚΑ ἐπιγραφόμενον, ἀφιερωμένον δὲ πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐθυκρισίαν τῶν Ἑρμουπολιτῶν. Τοῦ παραρτήματος τούτου προηγείται τὸ δημῶδες ῥητὸν ἀνά σύρην ὁ κλέπτῃς τὴν φωνὴν νὰ φύγ' ὁ οἰκοκύρις!» Ἐπειτα δὲ

(*) Δὲν ἠθέλομεν δημοσιεῦσῃ τὴν ἀπάντησιν ταύτην εἰς τὸ πλήρες παραλογισμῶν παράρτημα τοῦτο, ἐὰν φίλος ἡμῶν Σύριος, δὲν διεβεβαίου ἡμᾶς ὅτι καὶ τὸ φύλλον «Ἀνατολῆς» καὶ τὸ παράρτημα τοῦτο ἐστάλησαν εἰς Γαλλίαν ἵνα δημοσιευθῶσιν εἰς τὰ ἐκεῖ φύλλα. Ὡστε αἱ συνάδελφοι, αἱ θεωρήσασαι τὸν ῥασσοφόρον περιφρονησεως ἄξιον, ἀνάγκη νὰ σκεφθῶσι περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν σκοπῶν του ἐμβριθέστερον.

ἐπάγει· «Γνωστὸν τυγχάνει τοῖς πᾶσιν ὅτι ἅπανα ἡ Σύρος ἀνῆκεν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ μόνου ἀρχαίου Δήμου Σύρου, ἐκτὸς μόνον τῶν μερῶν ἐκείνων, τῶν δοθέντων ἐπισήμως καὶ νομίμως εἰς ἐξουσίαν ἄλλου». Τοιοῦτος ὀρισμὸς παρὰ τοῦ γνήσιου οἰκοκύριου ἰσοδυναμεῖ μὲ τὰ ἐπόμενα· Δὲν σᾶς ἀναγνωρίζω ὡς κατοίκους τοῦ Δήμου μου, παρὰ μόνον σᾶς λέγω νὰ φύγητε ἀπ' ἐδῶ, ὡ κλέπται, διότι μόνον ὀλίγα μέρη τῆς νήσου μου ἐπισήμως καὶ νομίμως ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐνὸς ἄλλου, τοῦ Ἑθνικοῦ δηλαδή, μόνον αὐτὰ δὲν εἶνε ἰδικά μου, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ἰδικά σας. Ὡστε κατὰ τὴν περιορισμένην ἔννοιαν τοῦ περιορισμένου νοῦ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ ὑποβολεῦς του, τοῦ ῥασσοφόρου συντάκτου τοῦ παραρτήματος τούτου, δὲν μένει εἰς τοὺς Ἑρμουπολίτας οὐδὲ σπιθαμὴ γῆς πρὸς κατοικίαν καὶ πρὸς διαμονήν, οὔτε ἀήρ πρὸς ἀναπνοήν, οὔτε ὕδωρ πρὸς πόσιν, οὔτε χῶρος πρὸς ταφήν. Καὶ περὶ τούτων μὲν ἀπάντων, διὰ τὰ ὅποια, εὐτυχῶς, πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Σύριοι, πλὴν τοῦ Δημάρχου τῶν καὶ τοῦ ῥασσοφόρου συντάκτου του, ἐλεεινολογοῦσι τοὺς δύο τούτους χωροδεσπότης τῆς νήσου μας, θέλει γείνη ὁ προσήκων λόγος ἐν τῇ συνεχείᾳ τῶν κακτικῶν ἄρθρων τῆς «Πανόπης».

Ἦδη δὲ χωροῦμεν εἰς ἄλλην ἄλλου μέρους τοῦ παραρτήματος παράφρονα δημοσίευσιν. Ἀποκαλοῖσι κρυφῶν καὶ ἀδημοσίευσιν τὸ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1874 Β. Διάταγμα, τὸ ἐπεκτεῖνον τὸ σχέδιον τῆς πόλεως ἡμῶν μέχρι καὶ τῆς Νεαπόλεως, μέχρι Φύλακος καὶ ἐκεῖθεν μέχρι βυρσοδεψείου Κουρκουτάκη. Παραπέμπομεν ὁμῶς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τὸν ῥασσοφόρον συνεργάτην του εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 31 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐν σελίδι 208, διὰ νὰ ἴδωσι τὸ Διάταγμα τοῦτο δημοσιευμένον, καθ' οὗ οὐδεὶς μὲν Σύριος μέχρι τοῦδε ἀντετάχθη, οὔτε δήμαρχος, οὔτε ἀστυνόμος, οὔτε δημοτικὸς σύμβουλος, καὶ ἐπέπρωτο νὰ δημαρχεῖσῃ τῆς Σύρου ὁ Βαρθαλίτης, διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ διεκδικήσῃ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Β. Διατάγματος, καὶ ὑπὸ τοῦ κατέχοντος αὐτὸν πάθους τὰ ὄμματα καμμύων νὰ μὴ τὸ βλέπῃ εἰς τὰ φύλλα τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως», τὰ ἔμπροσθέν του κείμενα. Εἴμεθα ἀτυχῶς ἀναγκασμένοι νὰ ἀνασχευάζωμεν τὰ μορφολογήματα ταῦτα τῶν δύο ἐλευθερωτῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς δουλείας Φαραῶ, ἧτοι τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν, διότι τοιοῦτόν τι κωμικὸν πρόσωπον ἀναπαριστᾷ ἡμῖν ἡ δυὰς αὐτῶν σωτήρων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Συρίων, μετὰ τινος παραλλαγῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ ὅτι, ὁ Μεσσίας Βαρθαλίτης, ὁ Δήμαρχος Σύρου, παρυσιαζόμενος καὶ ἐνεργῶν καὶ λαλῶν ἐπ' ὄνοματι τῶν συνδημοτῶν του δι' ὅσα ἀθαιρέτως ἢ παρανόμως πράττει, δὲν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ ἄλλον τινὰ ἢ τὸν Μωϋσῆν, καὶ τοὺς δύο ἀστυνομικοὺς κλητῆράς του, ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι Σύριοι γελῶσι μὲ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν, κωμικὸν πρόσωπον παριστάνοντα ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν, καὶ προκαλοῦντα τὰ μειδιάματα οὐ μόνον τῶν συνετῶν συνδημοτῶν του, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγροτῶν, οὓς συναντῶν πειράται νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι θὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τῆς τυραννίας τοῦ Φαραῶ, καὶ ζητεῖ τὴν συνδρομὴν των, ἀγνοοῦμεν πλέον ἂν ἐνοπλον ἢ ἀοπλον. Προσέχετε καλῶς, τοῖς λέγει, διότι αὐτοὶ οἱ Ἑρμουπολίται τὸ διάταγμα αὐτὸ τὸ ὑπέκλεψαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Βασιλέως των, καὶ τὸ εἶχον κεκρυμμένον ὡς δολοφόνον ὄπλον μὴ ἔχοντες τὸ ἠθάρες νὰ τὸ παρουσιάσωσι, συναισθανόμενοι τὴν δολοφονίαν τὴν ὅποιαν παρεσκεύασαν κατὰ τῶν δημοτῶν

δέκείνων, οἵτινες καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς πατέρας τῶν νεπροστάτευσαν καὶ περιεποιήθησαν, ὅτε ἐντρομοὶ καὶ ἠγυμνοὶ ἔφευγον τὴν μάχαιραν τῶν Τούρκων». Διὰ τούτων πάντων οἱ δύο τῶν χωροδεσποτῶν τῆς νήσου Σύρου, ὁ ῥασσοφόρος καὶ ὁ Δήμαρχος Βαρθαλίτης, θέλουσι νὰ πείσωσι, τοὺς μὴ δυναμένους νὰ πεισθῶσιν, ὅτι ἠρπάσαμεν, συνεργὸν ἔχοντες τὸν ὑπογράψαντα τὸ Διάταγμα Βασιλέα ἡμῶν, τὴν χώραν τῶν, καὶ τὴν ἠρπάσαμεν διὰ τοῦ δολοφόνου ὀπλοῦ τοῦ Διατάγματος, ὅπερ μᾶς ἐχορήγησεν ὁ Ἡγεμῶν. Καὶ ποιοὶ; Ἡμεῖς οἱ φυγόντες γυμνοὶ καὶ ἀνέστιοι εἰς τὸ κράτος αὐτῶν τῶν δύο, ὅτε μᾶς ἐδίωκον οἱ Τούρκοι ἐκ τῶν πατρίδων μας. Προκαλεῖς, κ. Βαρθαλίτα, προκαλεῖς προφανῶς τοὺς συνδημότας σου εἰς στάσιν τοιαῦτα δημοσιεύων, καὶ ἀσχάλλεις διότι σὲ καταγελωσι. Προκαλεῖς τὸν ἐρεθισμόν τῶν Ἑρμουπολιτῶν κατὰ τῶν συνδημοτῶν σου, καὶ ἀγανακτεῖς διότι δὲν βλέπεις νὰ γίνωνται συγκρούσεις, διαπληκτισμοὶ, φόνοι, αἱματοχυσίαι, διὰ νὰ ἀνταποκριθῆς εἰς τὴν ἀντεθνικὴν ἀποστολὴν σου, τὴν ὑπαγορευθεῖσάν σοι, ὡς συμπεραίνομεν, παρὰ τοῦ ῥασσοφόρου συνεργάτου σου. Ἡμεῖς μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Συρίων, συντρώγομεν, συμπίνομεν, συνδιασκεδάζομεν, συνεργαζόμεθα, καὶ μειδίαμα οἴκτου καὶ καταφρονήσεως ῥίπτοντες κατ' ἀμφοτέρων ὡς ἐλεεινολογοῦμεν. Ἄλλου, ἄλλου, κ. Βαρθαλίτα, ἄλλου, ἄγχι ῥασσοφόρε, ἄλλου ἀπέλθετε νὰ ἐνασκήσητε τὰ ὑποχθόνια σχέδιά σας. Ἄλλου ἐπιζητήσατε νὰ κορέσητε τὰ αἰμοχαρῆ, τὰ ἄγρια πάθη σας, μὲ αἵματα καὶ μὲ σφαγὰς μιᾶς νέας σκηνῆς ὁμοίας τῆς νυκτὸς τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου. Εὐτυχῶς ὡς ἠννοήσαμεν ἐγκαίρως, καὶ ἔχομεν πεποιθῆσιν ὅτι καὶ ἡ δικαιοσύνη θὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν της. Εἴμεθα ἐν συνδέσμῳ ἀδιαρρήκτῳ συνδεδεμένοι μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Συρίων καὶ τίποτε ἄλλο δὲν ὠφελείσθε ἐκ τοιούτων προκλήσεων, παρὰ ἐφελκύετε εἰς ἑαυτοὺς τὴν ἀγανάκτησιν ὅλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἡμῶν. Μάτην ἐπικαλεῖσθε τὴν σὺνδρομὴν τῶν Συρίων πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ἀδελφοκτόνων σχεδίων σας διὰ τῶν σφαδαστικῶν ἐκπνεούσης Τίγρεως ἐπιφωνήσεών σας, αἵτινες ἔχουσιν οὕτω· «Οὐδέποτε ὁ ἄθλος ἡμῶν Σύρου θὰ ἐνδώσῃ ἐκουσίως εἰς τὴν ἀπογύμνωσιν αὐτοῦ! Οὐδέποτε οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ συνδημόται ἡμῶν θὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν βίαν καὶ εἰς τὴν ἀρπαγὴν, ἀλλ' ὡς ὄντως φιλοπάτριδες θὰ ἀντιστῶσιν ἐν νόμῳ εἰς τὴν βίαν, καὶ θὰ γράψωσι παντοῦ τὰ δίκαια αὐτῶν, ὑπερασπιζόμενοι γενναίως καὶ ἀνδρικῶς τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου αὐτῶν!» Καὶ μετ' αὐτὰ φιλοσοφοῦντες ἐπάγετε τάδε. «Γνωρίζομεν ὅτι ἵνα λάβῃ τις τὸ δίκαιόν του τρία πράγματα ἀπαιτοῦνται· πρέπει νὰ ἔχῃ δίκαιον, νὰ γνωρίζῃ νὰ εἴπῃ αὐτὸ, καὶ νὰ θέλῃ ἢ δὲ κριτῆς νὰ τοῦ τὸ δῶσῃ. Δίκαιον λοιπὸν ἔχομεν, νὰ τὸ εἴπωμεν γνωρίζομεν, δὲν μένει λοιπὸν ἡμῖν εἰμὴ ὁ κριτῆς νὰ θέλῃ νὰ μᾶς τὸ δῶσῃ. *Εἶδωμεν!*» Εἰς ταῦτα ἡμεῖς ἐπάγομεν ὅτι ὑπάρχει δίκαιον, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν ἂν θὰ ἦνε ὑπὲρ τῶν φρονούντων ὅτι ἐν τῇ μάχαιρᾳ αὐτῶν πρέπει νὰ τὸ λάβωσιν, ὡς μέχρι τοῦδε ἐπεζητήσατε νὰ τὸ λάβῃτε, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰς συνεπειάς. Γνωρίζετε νὰ τὸ εἴπητε, καὶ κατὰ πόσον γνωρίζετε ἀποδείξετε εἶνε, ὅτι οὐδὲ νὰ ἐκφρασθῆτε δύνασθε. Ἐκτὸς ἂν αἱ γνώσεις σας περιορίζονται εἰς προκλήσεις γελοίας καὶ κωμικᾶς, ὅσας μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύσατε. Θὰ ὡς τὸ ἀποδώσῃ ὁ κριτῆς οὐχὶ ὅμως μὲ τὸν τρόπον καθ' ὃν τὸ ἐζητήσατε, ἦτοι δι' ἐνόπλων ἐπιδρομῶν, διὰ καταπτύσεων καὶ ἀνοσιῶν ῥαδιουργιῶν ἀλλὰ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. Ταῦτα καθόσον ἀφορᾷ τὸ παράρημά σας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Σύρου, ἀνὴρ ὑπὸ φιλελληνικωτάτων ἐμπνεόμενος αἰσθημάτων δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐρημέριον τῆς Εὐαγγελιστρίας κ. Ἰωσήφ Σαλάχαν ἐνετείλατο αὐτῷ νὰ ἐπισκεφθῇ ἡμᾶς καὶ μᾶς παρακαλῆσθαι ἐξ ὀνόματός του νὰ καταχωρίσωμεν ἐν τῇ Ἀπανόπῃ ὅτι ἀεπόμενοι ταῖς ἀνάκαθεν ὑπ' αὐτοῦ πρεσβευόμεναις ἀρχαῖς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀρσιωτικῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων, οὐ μόνον δυσηρετήθη διὰ τὸ δημοσιεῦθαι ἐν ἀριθ. 7 τῆς Ἀνατολῆς ἀντεθνικὸν ἄρθρον, ἀλλὰ καὶ ἀποδοκιμάζει πάντα τὰ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα. Τὴν ἐντολὴν τῆς Σεβασμιότητός του ἐκπληροῦντες, χαίρομεν διότι ὁσήμεραι καταδεικνύεται ἡλίου φαινότορον, ὅτι ΜΟΝΟΙ ΔΥΟ ἐκ τῶν καθολικῶν ἀδελφῶν ἡμῶν εὐχονται τοῖς Ἑλλησι καὶ τῇ Ἑλλάδι τὰ ἐναντία παρ' ὅσα ὅλος ὁ ἄλλος Ἑλληνισμὸς εὐχεται καὶ ἐπιθυμεῖ. Ἄλλως δὲ καὶ πρὶν ἢ λάβωμεν τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἐγινώσκομεν τὰ αἰσθητά αὐτοῦ ταῦτα καὶ τὴν λύπην ἣν ἠρθάνθη διότι, κληρικὸς ἐκ τῶν τῆς δικαιοδοσίας του, τοιαῦτα βλάσφημα καὶ ἀντεθνικὰ διδάγματα ἐτόλμησε νὰ δημοσιεύσῃ, καὶ διὰ τὸν ὅποιον ἐλήφθησαν τὰ προσηκόντα μέτρα παρὰ τῆς Α. Σ., ὅπως παύτῃ νὰ συνταράσσῃ ἐδῶ τὸν τόπον εἰς τόσον ἀνόητος ἄνθρωπος.

— Ὁ ἐκδότης τῶν «Νέων» παρασχὼν τὸ τυπογραφεῖόν του πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς ὑβριστικῆς ἐφημερίδος Ἀνατολῆς χάριν τῶν περιστοιχουσῶν αὐτὸν ἀναγκῶν, ὥρρειε νὰ ἀρκεσθῆ εἰς τὴν ἀμαρτωλὴν ἐξομολόγησιν του καὶ νὰ δικαιολογήσῃ ὅπως ἐδικαιολόγησε τὸ συμβᾶν αὐτῷ λάθος, ἦτοι νὰ ἐκτυπωθῆ εἰς τὸ τυπογραφεῖόν του μίαν *τουρκόφιλον* καὶ *τουρκόφρων* ἐφημερίδα πάντα καὶ τοὺς πάντας ἐξυβρίσασα. Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου ἐρχεται νὰ ἐπιρρίψῃ μέρος τῆς ἀμαρτίας· του ἐπὶ τὴν Ἀπανόπῃ ὡς ἐκτυποῦσαν προηγουμένως τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα εἰς τὸ τυπογραφεῖόν της. Δὲν ἐσκέφθη ὅμως ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀπέκλεισε τὰς θύρας τῆς εἰσόδου τὸ τυπογραφεῖον Ἀπανόπης ἅμα εἶδε ταύτην παύσασαν νὰ συντάσσεται παρὰ τοῦ φιλοπάτριδος συντάκτου αὐτῆς κ. Τόμαν καὶ νὰ τὴν μιμηθῆ. Ὅλαι δὲ αἱ ἄλλαι δικαιολογίαι περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἐγίνωσκε τὸ περιεχόμενον τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πρὶν δημοσιεῦθαι, εἶναι προφάσεις· ἐν ἀμαρτίαις, καὶ ἐὰν ἐπιμένη θὰ τῷ ἀποδειξώμεν τὸ ἐναντίον, ὡς ἐπίσης θὰ ἀποδειξώμεν ὅτι ἐκ τοῦ πιεστηρίου τῶν «Νέων» ἐξῆλθε μετὰ δύο ἡμέρας τὸ κατάπτυστον ἐρεῖνον παράρημα τὰ «Δημοτικά», τὸ ὅποιον τόσον πολὺ κατακρίνει καὶ μυσάττεται ὁ ἐκδότης τῶν «Νέων», μολοντί ἐφωράθη ἰδίαις χερσίν ἐκτυπῶν αὐτό. Ἄλλως δὲ ἡμεῖς οἱ τὴν κοινὴν διαμαρτύρησιν ὑπογράψασαι ἐφημερίδες, ἂν γινώσκῃ νὰ ἀναγινώσκῃ ὁ ἐκδότης τῶν «Νέων», δὲν διεμαρτυρούμεθα κατὰ τῶν τυπογραφείων τῶν ἐκτυπούντων τὴν Ἀνατολὴν ἕως τότε, ἀλλὰ τῶν μελλόντων κάποιον νὰ ἐκτυπῶσιν αὐτὴν, καθόσον μέχρι τῆς 29 Ἰουλίου ἡ ἐφημερίς αὐτὴ ἐπεδείκνυεν αἰσθητά Ἑλληνικώτερα πάντων τῶν ἐν Ἑρμουπόλει ἐφημερίδων, ἅτε δὴ γραφομένη παρὰ τοῦ κ. Τόμαν. Ταῦτα εἴχομεν καθῆκον νὰ γράψωμεν προκληθέντες καὶ μάλιστα συμβουλευόμενοι νὰ μετρώμεν τοὺς λόγους μας παρὰ τοῦ μὴ διανοηθέντος ποτὲ νὰ μετρήσῃ τὰς διαστάσεις τοῦ νοῦ τοῦ ὑπευθύνου τῶν «Νέων», διότι ἂν τὰς ἐμέτρα ἤθελε πάντως γινώσκῃ τὸ γινῶθαι σαυτὸν καὶ δὲν ἤθελεν ὁμιλῆ τὸσον καταφρονητικῶς περὶ τῶν συναδέλφων του πρεσβυγενείας καὶ πρωτοβουλίας δικαιοτάτων διαμαρτυρητῶν ἐν ὧραις, ἐν αἷς ὀλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς ἀναιδέστατα καὶ καπηλικώτατα ἐξυβρίζεται παρ' ἐνός μισθίου τῶν Τούρκων ὀργάνου, καὶ ἀπὸ οὐδεμίας τῶν συνυπογραψασῶν τὴν διαμαρτύρησιν ταύτην ἐφημερίδων ἔλαβε τὸ ἐπαθλὸν ἢ τὴν τιμὴν τῆς περιμαχῆτος.

πρωτοβουλίας! Οἶος ὁ κατά γε λως! Ἡ λίκη ἢ μικροφιλοτιμία!

— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς λέσχης τῶν Συρίων συνελθόντα τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐν τῇ λέσχῃ ἀφου ἀπεδοκίμασαν τὰ ἐν τῇ ἁ' Ανατολῇ γεγραμμένα, ὡς ἀντεθνικὰ καὶ ὀθνεῖα, παρέδωκαν εἰς τὸ πῦρ τὴν ὑπερφίλον ἐφημερίδα ἐν μέσῳ ἄρῶν, πατάγου καὶ πολλῆς κατατρονήσεως.

— Ἀξιόπαινος εἶνε ἡ ἀταραξία μεθ' ἧς ὁ ἀξιότιμος Δήμαρχος τῆς πόλεως ἡμῶν ἤκουσε καὶ εἶδε τὰ ἄφρονα καὶ παράτολμα διαβήματα τοῦ κ. Δημάρχου Συρίων. «Μὲ πληρώνει μὲ μιαν ἀσυγχώρητον ἀχαριστίαν ὁ συνάδελφός μου κ. Βαρβαλίτης. Διότι ἐνῶ ἐγὼ φέρομαι τόσο εὐγενῶς πρὸς πάντας τοὺς Συρίους ἀδιακρίτως, ἐλέη παρέχων ἀεὶ ποτε εἰς τοὺς ἀπόρους συνδημότας του ὁσάκις μοὶ παρουσιάζονται τοιαῦτα ἀπαιτήσεις, ἐνῶ ἔχω εἰς τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου μου τόσοσιν κατοίκους Σύρου, δὲν ἀρέμενα ὅτι ἤθελεν ἐπιδράμῃ τόσοσιν ἀποτόμως εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου μου, προκαλῶν ῥήξεις καὶ σκάνδαλα. Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι δὲν εἶνε αὕτη ἡ συμπεριφορὰ ἐκείνη, ἢν πρέπει νὰ ἔχη εἰς Δήμαρχος ἐνὸς Δήμου πεπολιτισμένου, αἷος ὁ γειτορικὸς Δήμος, καὶ ὅτι θὰ εὐρεθῇ ἐπὶ τέλους εἰς φρόνιμος ἄνθρωπος νὰ τὸν συμβουλεύσῃ πῶς νὰ φέρεται, καὶ νὰ τὸν διδάξῃ, τί λέγεται ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ καὶ τί λέγεται ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ, τὰ ὅποια ἐπειδὴ δὲν τὰ ἐννοεῖ ἀλλὰ τὰ συγχέει, διὰ τοῦτο εἰς παράτολμα προβαίνει διαβήματα». Καὶ ἀλλθῶς, ἐάν τις μάθῃ ὅτι οἱ ἐκ Σύρου ἀστυνομικοὶ κλητῆρες διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις των, ἐνῶ δὲν ἠδύναντο διὰ λόγους, οὗς ἀποσιωπῶμεν, νὰ μένωσιν ὡς τοιοῦτοι, θὰ θαυμάσῃ διὰ τὴν ἀνεξικακίαν καὶ τὴν χρηστότητα τοῦ κ. Βαφιαδάκη, ὃν ἄλλως δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι ἅπαντες οἱ κάτοικοι Σύρου σέβονται καὶ τιμῶσιν ὑπερβαλόντως, μὴδ' αὐτῆς τῆς οἰκογενείας τοῦ κληρικοῦ, τοῦ συντάσσοντος τὰ ἀντεθνικὰ ἄρθρα τῆς ἁ' Ανατολῆς καὶ τὰ παραρτήματα, ἐξαιρουμένης, ἧτις πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως ὑποστηρίζεται παρὰ τοῦ κ. Βαφιαδάκη εἰς πάσας τὰς ἀνάγκας τῶν συναλλαγῶν τῆς.

— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ Δήμου Σύρου, ἀσχέτως πρὸς τὰς διιστώσας αὐτοὺς τοπικὰς ἀποχωρήσεις, εἰσὶ κατηγανακτισμένοι διὰ τὴν συμπεριφορὰν ταύτην τοῦ Δημάρχου των, διότι ἐκτὸς τῆς βανδάλου συμπεριφορὰς μεθ' ἧς προσφέρεται πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς δημότας του, προβαίνει εἰς τοιαῦτα παράτολμα διαβήματα, προκαλῶν ῥήξεις καὶ ἔριδας καὶ ἀποπειρώμενος νὰ ἐνοσπεύρῃ τὸ μῖσος καὶ τὴν διχόνοιαν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν ὁμόρων Δήμων, οἵτινες καὶ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσι συμβιοῦσιν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ. Ἐπαينوῦντες τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα αὐτῶν ταῦτα, τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ ἐμμεῖνωσιν ἐν τῇ ὁμονοίᾳ καὶ τῇ συμπνοίᾳ, βέβαιον ὅτι οὐ μόνον δὲν μνησικακοῦμεν, ἀλλὰ ἔτι μᾶλλον κρατύνεται ὁ ἐν ἡμῖν ἀδιάρρηκτος δεσμός οὗτος. Διὰ τῆς ὁμονοίας καὶ ἀγάπης θὰ κατορθωθῶσιν νὰ πραγματοποιηθῶσιν πλείοτερα ἀγαθὰ παρ' ὅσα καὶ ὅπως ἐπιζητεῖ αὐτὰ ὁ Δήμαρχος Βαρβαλίτης. Ἐπικαλοῦμεθα μόνον τὴν ἀποδοκιμασίαν των κατὰ τοιοῦτου παραξίου, ἧτις ἐνισχύει ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ἐκμηδενισθῇ ἐπὶ τέλους καὶ ταχθῇ ὅπου τῷ ἀνήκει, διότι ἦτο ἀτύχημα διὰ τὸν Δήμον Σύρου καὶ ἀτύχημα μέγιστον, νὰ δημαρχῇ αὐτῶν τοιοῦτος βίαιος καὶ σκαιὸς ἄνθρωπος, οὐδὲν ἄλλο ὀνειρευόμενος ἢ πῶς νὰ ἀνάψῃ μίαν πυρκαϊάν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, καὶ μετὰ ταῦτα, ὅταν ἴδῃ τὰ καταχθόνια σχέδιά του πραγματοποιούμενα, τὸ πολὺ πολὺ νὰ ἀποδράσῃ ἐντεῦθεν, ἔνθα οὐδὲν ἔχει νὰ ἀπολέσῃ, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν κατοίκων.

— Τὸ τυπογραφεῖον τῶν «Νέων», καθ' ἃ πληροφοροῦμε-

θα δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἀπόσχῃ τοῦ μισαροῦ καθήκοντος τοῦ ἐκτυποῦν τὴν ἁ' Ανατολήν». Δὲν δύναται νὰ ζημιώται καθ' ἑβδομάδα 22 δραχμὰς, εἶπε, πρὸς τὸν προτρέψαντα αὐτὸν φίλον νὰ μὴ συνεργῇ εἰς τοιαῦτα ἀνοσιουργήματα. Τοιαῦτη προφανὴς φιλοχρηματία, καταπροδίδουσα τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ ἐξυβρίζουσα τὸν Ἑλληνισμόν, ἄγει ἡμᾶς εἰς σκέψιν νὰ λάβωμεν τὰ αὐτὰ μέτρα κατὰ τῶν «Νέων» οἷα καὶ κατὰ τῆς ἁ' Ανατολῆς». Ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ἀνθὰ δημοσιεύσῃ τὸ εἰρημένον τυπογραφεῖον καὶ ἄλλο τῆς ἁ' Ανατολῆς, φύλλον, καθ' ἃ ἐβεβαιώθημεν παρὰ τοῦ εἰρημένου φίλου, καὶ τότε θὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν φιλοπατρίαν τῶν συναδέλφων, κατὰ τοιοῦτου Ἑλλήνος τυπογράφου.

— Ὁ ἀνδριάς τοῦ λόρδου Βύρωνος, ἐν ἔργῳ προωρισμένον νὰ ὠραίσῃ τὴν ἔνδοξον τοῦ Μεσολογγίου πόλιν, ὠραῖος, ὠραῖότατος ἀπετελέσθη ὑπὸ τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ παρ' ἡμῖν ἀγαλματοποιοῦ κ. Γ. Βιτάλη γλυφίδος, καὶ πρόκειται τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ τὸ κάλλιστον τοῦτο τῆς νείας καλλιτεχνίας ἔργον ἐν ἀξιοθέατον θέαμα. Περιγραφὴν τοῦ ἔργου δὲν ἐπιχειροῦμεν, διότι ἀναμφιβόλως δὲν θὰ δυνοθῶμεν νὰ ζωγραφίσωμεν τὴν ζῶσαν ἔκφρασιν, τὴν ἐμψυχον τρόπον τινὰ καὶ μόνον λόγῳ στερουμένην ἀναβίωσιν τοῦ φιλέλληνος Βύρωνος. Ἀλλὰ διὰ τί ἔργον τετελεσμένον ἤδη μένει ἐτι ἐν Σύρῳ καὶ δὲν φέρεται νὰ στηθῇ ὅπου ἀρχῆθεν προωρίσθη; Τοῦτο ἐκρίναμεν πρέπον νὰ ἀποσιωπήσωμεν, αὐτοὶ ἑαυτοῦς ἄλλως ἠναγκασμένοι νὰ ἐλεεινολογήσωμεν, ἐξ ὧν μετὰ πόνου ψυχῆς ἠκούσαμεν ἀλλὰ καὶ μετὰ δικαίας ἀγανακτήσεως παρὰ τε τοῦ ἀξιότιμου προέδρου τοῦ Συλλόγου Βύρωνος κ. Π. Ραζῆ, καὶ τῶν ἀντιπροέδρων αὐτοῦ κ. κ. Κ. Μιρτύλου καὶ Τιμολ. Βισβίζη, ἐλθόντων ἵνα ἐπισκεφθῶσιν τὸ προκείμενον ἔργον καὶ συσκεφθῶσιν περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἐργασίας ταύτης τῷ καλλιτέχνῃ κ. Βιτάλῃ. Ἐμάθομεν δὲ ὅτι οἱ ἀξιότιμοι συμπολίται ἡμῶν κ. κ. Σταμ. Κ. Πρώϊος, Ἐλπίδ. Λαδόπουλος, Παντιᾶ; Καράλης, Ν. Κ. Πετρόπουλος, Γ. Ποσειδῶν, Κ. Στυλιανοῦ καὶ Π. Ζ. Νεγρεπόντης προθύμως ἀπεδέξαντο νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τοῦ ἐπιδικωμένου σκοποῦ, ὅστις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας λυσιτελέστατον εἶναι ὡς τάχος νὰ ἔλθῃ εἰς πέρας, παρὰ τῶν γνωσκόντων νὰ δρᾶνται τῶν εὐκαιριῶν ὅπως ἐφελκύνωσιν τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἐξευγενισμένων Ἑθνῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ταῦτα διαπράξαντα τὰ εἰρημένα τοῦ Συλλόγου μέλη ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὅπως καὶ ἐκεῖ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

— Ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης καὶ φίλος ἡμῶν κ. Κωνσταντῖνος Στυλιανοῦ, διευθύνων μέχρι τοῦδε τὸ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὑποκατάστημα τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, προβιβασθεὶς μετατίθεται ὅπως διευθύνῃ τὸ ἐν Κερκύρᾳ τοιοῦτον ὑποκατάστημα. Συγγαίροντες ἀπὸ καρδίας τῷ κ. Στυλιανοῦ διὰ τὴν προαγωγὴν του ταύτην, ἣν ὁμολογουμένως ὀφείλει εἰς τὴν ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα ἣν ἀνέπτυξε διευθύνων τὸ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἴδρυμα τῆς Πιστωτικῆς, λυπούμεθα διότι στερούμεθα φίλου ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὁμόφρονος ἐν τῇ πολιτικῇ, εὐπροσηγόρου τοῖς πᾶσι καὶ ἐν τῷ τόπῳ λίαν χρησίμου, καθ' ἃ ἐκθύμως ὑποστηρίζοντος τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὰς συναλλαγὰς τῶν συμπολιτῶν μας πλείστας ὕσας παρεχομένου εὐκολίας. Ἀλλὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἴσως δὲν θὰ αἰσθανθῇ ἐπαίσθητῶς ἡ πόλις ἡμῶν, διαδεχομένου αὐτὸν ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τοῦ κ. Δαμίγου, ἀνδρὸς ἐπίσης ἱκανοῦ καὶ εὐπροσηγόρου, προαχθέντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Στυλιανοῦ διὰ τὴν νοημοσύνην καὶ δραστηριότητά του, οὐδὲν τινος διάδοχος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐγένετο ὁ κ. Δ. Ζώρας, ἐπαξίως προαχθεὶς διὰ τὴν ἱκανότητά του ἐφ' ᾧ καὶ συγγαίροντες ἀμφοτέροις διὰ τὴν προαγωγὴν των.

παρχιών: α' Ο αλβανικός σύνδεσμος φαίνεται ότι εν τῇ τελευταία αὐτοῦ συνελεύσει ἀπεφάσισε νὰ κηρύξη τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἄνω καὶ κάτω Ἀλβανίας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνιδρυσιν Ἡγεμονίας. Οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην διηρέθησαν καθόσον ἀφορᾷ τὸν τόπον, ὅστις θὰ ὀρίσθῃ ὅπως χρησιμεύσῃ αὐτοῖς ὡς κέντρον ἐνεργείας· οἱ μὲν θέλουσιν ὡς τοιοῦτον τὴν Πρεσβέρην, ἄλλοι δὲ τὴν Μαργαρίταν ἢ τὸ Ἀργυρόκαστρον.

Κατὰ τὸ παρελθὸν δεκαπενθήμερον οὐδεμία ἔκτακτος στρατιωτικὴ κίνησις ἐγένετο κατὰ τὴν Ἡπειρον.

— Ἡ Πύλη ἀποστέλλει καθ' ἑκάστην στρατὸν εἰς Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν. Προσεχῶς καταπλέει εἰς Βῶλον ὁ πρῶν γαζὴ Ὄσμάν πασᾶς, ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τὸν στρατὸν καὶ τὰ φρούρια. Κατὰ τὸν κ. Νέον Ἐλευθέρον Τύπον ὑπάρχουσιν ἤδη 45 τάγματα ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ 19 ἐν Ἡπείρῳ, θὰ αὐξηθῶσι δὲ μέχρις 72. Ἐν Ἰωαννίνοις ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

— Κατὰ γερμανικά τινα φύλλα, ὁ Σουλτάνος ἐδήλωσε πρὸς τὸν Γερμανὸν πρεσβευτὴν ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ στέρξῃ πᾶσαν παραχώρησιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀρκεῖ ν' ἀφεθῶσιν αὐτῷ τὰ Ἰωάννινα καὶ τὸ Μέτσοβον.

— Ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς «Βακίτ» προαγγέλλουσα τὴν ἐπιδοθεῖσαν τῇ Πύλῃ διακοίωσιν ὑπὸ τῶν πρέσβων τῶν μεγάλων δυνάμεων, δι' ἧς ἀπέριψαν πᾶσαν τὴν πρότασιν τῆς Πύλης, λυπεῖται, ὅτι αἱ δυνάμεις ἀναγκάζουσι τὴν Τουρκίαν νὰ ὑποβληθῇ χάριν τῆς Ἑλλάδος εἰς θυσίας, ὧν τὸ ἀδύνατον νὰ παραδεχθῇ ὁ πολιτισμὸς τοῦ 19. αἰῶνος.

— Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλεται μεγάλη στρατιωτικὴ κίνησις. Ὁ ἐκεῖ εὐρισκόμενος στρατὸς ἀποστέλλεται εἰς τὰ ἐπιδικασθέντα τῇ Ἑλλάδι μέρη.

— Εἰδήσεις ἐξ Ἀρτης ἀγγέλλουσιν ὅτι ἅπας ὁ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἀρτης τουρκικὸς στρατὸς ἀνέρχεται εἰς τρισχιλίους ἄνδρας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νεοσυλλέκτους· ἐκ τούτων αἱ δύο χιλιάδες κατέχουσι τὴν μεθόριον γραμμὴν ἀπὸ Ἀννίνου μέχρι Μπότσας τοῦ Ἄνω Ῥαδοβιζίου.

— Ὁ κ. Γεώργιος Ζαρίφης εἶχεν ἀγοράσει, ὡς γνωστὸν, γράφει ὁ ἀφῆρος τοῦ Βοσπόρου ἐν Ἡπείρῳ κτήματα, ὑπάλλοιοι δὲ αὐτοῦ εἶχον φθάσει κατ' αὐτὰ εἰς Ἰωάννινα ὅπως παραλάβωσιν αὐτὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν ὅμως ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν κ. Ζαρίφην, ὅτι πολιτικοὶ λόγοι ἠγάκασαν αὐτὴν ὅπως πωλήσῃ τὰ ἐν λόγῳ κτήματα εἰς ἄλλα ἄτομα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Ζαρίφης ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῆς πωλήσεως, ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ πρῶτα χρήματα, ἀπερῆθεν εἰσπράξει τὸ αὐτοκρατορικὸν θησαυροφυλάκιον, δοθῶσιν εἰς τὸν τραπεζίτην τοῦτον.

— Ἐπαύθη ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Θοράκη» ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας ἀδιότι ἐτόλμησε νὰ δημοσιεύσῃ ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς ἄρθρα ἐφημερίδων ἐναντία εἰς τὰ συμφέροντα τῆς κυβερνήσεως.

— Ὁ «Καίρὸς» τῶν Παρισίων ἀπευθύνει ὑστάτην πρὸς τὴν Πύλιν παραίνεσιν. α' Ο κίνδυνος, λέγει, δὲν προέρχεται σήμερον ἐκ τῶν δυνάμεων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας, ἐκ τῆς Ἀλβανίας, ἧτις ἄρχεται ὀμιλοῦσα περὶ αὐτονομίας, ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐνθα ἐπιτείνεται ἡ δυσἀρέσκεια, πρω-ίστως δ' ἐκ τῆς Βουλγαρίας, ἧτις σύνθημα μόνον περιμένει, ὅπως τείνῃ τὴν χεῖρα τοῖς ἐν Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ ἀδελφοῖς. Τοιοῦτο σύνθημα θὰ παρήγεν ἐνοπλος διαδήλωσις τῶν Ἑλλήνων ἐν Θεσσαλίᾳ, διαδήλωσις, ἣν οἱ Ἕλληνας θὰ ἐπιχειρήσωσι βεβαίως ἐκόντες ἄκοντες, ἀλλὰ ὡς πεισθῶσιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιμένωσιν ἐνεργὸν βοήθειαν παρὰ τῶν δυνάμεων. Ἐπὶ ἐδάφους ὑπαρμένου διὰ πυρίτιδος εἰς σπινθῆρ ἀρκεῖ ν' ἀνάψῃ πυρ-

καϊάν· τῆς δὲ πυρκαϊᾶς ἐκραγείσῃς, δὲν θ' ἀπομείνῃ οὔτε ἶχνος ἐκ τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας ἐν Εὐρώπῃ. Δυστυχῶς ἡ Πύλη δὲν ἐννοεῖ τοῦτο. Ἀποδεχομένη ταχέως καὶ εἰλικρινῶς τὰ αἰτήματα τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ Ἑλλάδος καὶ Μαυροβουνίου, θὰ διεσκέδαζεν, ἢ τοῦλάχιστον θ' ἀνέβαλλε τὸν δεινὸν κίνδυνον, ὑφ' οὗ ἀπειλεῖται.

— Ὡς ἀγγέλλεται εἰς τὴν ἀπολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ χρονολογίαν 19 Αὐγούστου ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Γότσην κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ Καδρῆ πασᾶ καὶ τοῦ Ἀβεδδὶν πασᾶ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος ἀπεπειράθη νὰ καθισχύσῃ τῆς ἀμφιβολίας αὐτοῦ περὶ τῆς τύχης τῶν μωαμεθανῶν κατοίκων τῶν ἀπαιτουμένων παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν, προσφέρων αὐτῷ τὴν ἐγγύησιν τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς ἐντελοῦς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μελλόντων μωαμεθανῶν ὑπηκόων τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

— Καταιγὶς καταστρεπτικὴ ἐπέσκηψεν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Μακεδονίας, βλάβασα μεγάλως τὰ εἰς συγκομιδὴν ἕτοιμα καὶ μὴ προϊόντα χωρία τινὰ κατεκλείσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, πρὸβρατα ἐφονεύθησαν ὑπὸ κεραυνῶν ἐξ οὗ μετεδόθη τὸ πῦρ πολλαχοῦ. Τέσσαρες σιδηροδρομικαὶ γέφυραι κατερρευσαν ἕνεκα τῆς ῥαγδαίας βροχῆς. Ἡ διὰ τοῦ σιδηροδρομοῦ συγκοινωνία ἦτο διακεκομμένη ἀπὸ ὀκτῶ ἡμερῶν.

— Καθ' ὄλον τὸν ἰούλιον μῆνα ἐναυάγησαν 76 πλοῖα. Τούτων 35 εἶναι ἀγγλικά, 12 ἀμερικανικά, 8 δανικά, 5 ἰταλικά, 4 γαλλικά, 4 νορβηγικά, 2 γερμανικά, 1 αὐστριακόν, 1 ἑλληνικόν, 1 ῥωσικόν, 1 σουηδικόν καὶ δύο ἀγνωστοῦ σημαίας. Ἀτμόπλοια ἀπωλέσθησαν μόνον δύο, ἀμερικανικά.

— Κατὰ τὰς ἐκ Παρισίων εἰδήσεις τῆς ἀπολ. Ἀνταποκρίσεως, αἱ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας διαφοραὶ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Τύνιδος δὲν ἤρθησαν. Τοῦλάχιστον ἡ Γαλλία δὲν θέλει ὑποχωρήσει εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἰταλίας περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ἐν Τύνιδι διπλωματικοῦ πράκτορος αὐτῆς κ. Ρουζέν, διότι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θεωρῶν, ὅτι ἡ δικηγωγὴ αὐτοῦ ἦτο καθ' ὅλα σύμφωνος πρὸς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας εἶχε.

— Ἡ κατάταξις τῆς Ἰρλανδίας εἶναι λίαν ἔκρυθμος. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς αὐτονομίας μετέρχονται ἀληθῆ τρομοκρατίαν, ἐπιτιθέμενοι θρασέως κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων, πυροπολοῦντες οἰκίας, καὶ παντοία ἄλλα ἐκτραχηλιζόμενοι κακουργήματα. Ὁ ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀγγλικὸς στρατὸς, συμποσοῦμενος εἰς 33,000 ἀνδρῶν, ἀρκεῖ, ὡς ἰσχυρίζονται αἱ ἐν Λονδίνῳ ἐφημερίδες, πρὸς καταστολὴν πάσης ἐνδεχομένης στάσεως. Οἱ ἰρλανδοὶ κηρύττουσιν ἀπροκαλύπτως ὅτι θὰ παρατάξωσι 300,000 ὄπλιτων.

— Τὸ ἀντίθετον τοῦ πειράματος τοῦ ἐν Ἀμερικῇ αἰσιτήσαντος ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἱατροῦ Τάννερ γίγνεται κατ' αὐτὰς ἐν Ἀμερικῇ πάλιν. Ἐν Chicago ἐστοιχημάτισε τις, ὅτι δύναται ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας νὰ πίνῃ καὶ νὰ τρώγῃ, ἄνευ διακοπῆς, ἐζήτησε δὲ μόνον νὰ τῷ ἀφεθῶσιν ὥραι τινεὶ καθ' ἑκάστην νύκτα πρὸς ὕπνον. Οἱ ἐπιστατήσαντες ἱατροὶ θέλουσιν ἐπιμείνειν ἵνα διακόψῃ τὸ φοβερὸν πείραμα τοῦ μικροῦ δειπνοῦ, μόνον ἐν ἡ περιπτώσει ἤθελον βεβαιώσῃ συμπτώματα ἀποπληξίας ἢ παραλύσεως. Εἰς τὸν νέον ἀθλητὴν δοθήσεται αἶθουσα ἰδίᾳ, καλὴ κλίνη, καὶ ὅ,τι ἀν ζήτησῃ ἔδεσμα, θέλει δ' ἐκλέξει τὸν οἶνον, τὰ ἀρέσκοντα αὐτῷ πνευματώδη ποτά. Πάντα δὲ τὰ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ προκύψοντα κέρδη δοθήσονται αὐτῷ.

— Κατ' ἐκθεσιν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἱεράς τῆς Ῥωσσίας Συνόδου ὑπάρχουσιν ἤδη ἐν Ῥωσίᾳ ἐκτὸς τῶν μητροπολιτικῶν ναῶν 35,000 ἐκκλησιαὶ ὑπηρετούμεναι ὑπὸ 37,

718 ιερέων και 11,857 διακόνων. Ὁ δημόσιος θησαυρός συμβάλλει εἰς τὴν διατήρησιν 17,667 ἐκκλησιῶν τὸ πρὸς 4,384,313 ρουβλίων.

Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἐν Τήνῳ.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς νήσου Τήνου ἐπεραιώθησαν ἐν τάξει καὶ ἀκριβείᾳ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις. Περί τῆς προόδου τῶν ἄλλων δημοτικῶν Σχολείων στερούμεθα πληροφοριῶν, μολοντί ἔχομεν πεποιθῆσθαι ὅτι οἱ πεπιστευμένοι τὴν διανοητικὴν τοῦ λαοῦ ἀνάπτυξιν δημόσιοι λειτουργοὶ ἐξεπλήρωσαν δεόντως τὸ καθήκον αὐτῶν καὶ τοῦτο βεβαίως εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκθέσῃ ὁ παρὰ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην πεμθεὶς ἐπόπτης. Ἐχομεν ὅμως καλλίστας συστάσεις περὶ τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου Ἀρνάδου, ὅπερ διευθύνει ὁ εὐπαίδευτος καὶ σεβάσμιος πρεσβύτερος Νικόλαος Καρδαμίτσκις, παρ' αὐτόπτου μάρτυρος βεβαιώσαντος ἡμᾶς ὅτι εὐαρέστους ἐπροξένησεν ἐντυπώσεις τοῖς ἀκροαταῖς ἡ πρόοδος τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου. Ἐν γένει ὅμως παρετηρήθη ὅτι αἱ ἐξεταστικαὶ τῶν Σχολείων τούτων ἐπιτροπαὶ συγκροτοῦνται παρ' ἀνωτάτων ἀγαθῶν ἢ ἐντελῶν ἀνικάνων νὰ κρίνωσι περὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ἐκφέρωσι τὰς κρίσεις αὐτῶν περὶ τῶν διδασκάλων, ἀν' ἐξεπλήρωσαν δεόντως τὸ καθήκον αὐτῶν ἢ ὄχι, ἐπίσης δὲ καὶ περὶ τῶν ἐλλείψεων τῶν δημοτικῶν Σχολείων. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας ὑποβάλλομεν τοῖς κ. Δημάρχοις καὶ τῷ κ. Ἐπαρχῷ. οἵτινες καταρτίζουσι τὸ προσωπικὸν τῶν ἐξεταστικῶν τούτων ἐπιτροπῶν, ὅπως ἐκλέγωσι τοὺς εὐμαθεστέρους ἐκ τούτων καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μικρῶν συμπολιτῶν των.

ΣΩΜΗΡ, μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα, ἔτ. γ' τευχ. ἰ.— Περιεχόμενα: Ἐπιρροή τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν, ὑπὸ Κ. Νεστορίδου, καθηγητοῦ (συνέχεια). — Τί θὰ ἦτο ἡ ἀνθρωπότης χωρὶς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τί ἀρεῖται ἰδίως ὁ ἑλληνισμὸς εἰς αὐτόν, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ (συνέχεια). — Χριστιανισμὸς καὶ φιλοσοφία ὑπὸ Σπυρίδωνος Π. Σούγκρα, ὑψηλοῦ τῆς θεολογίας (συνέχεια). — Ἐπιστολὴ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως κκ. Ἰωακείμ πρὸς τὸν ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας σχολάρχον κ. Ἀθαν. Πετρίδην. — Ὁ ἅγιος Μηνᾶς ἐν Χίῳ ὑπὸ * *. — Ἡ ἐκφορὰ τοῦ νεκροῦ ὑπὸ Ζησίμου Γ. Τυπάλδου, καθηγητοῦ. — Βύθυ μίμου τοῦ Ζιγαβηνοῦ ἐρμηνεία εἰς τε τὰς ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τὰς Καθολικάς ἐκ χειρογράφου κώδικος νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενη ὑπὸ Νικηφόρου Κελογεραῶ, καθηγητοῦ (συνέχεια).

Ἐξεδόθη τὸ ζ'. φυλλάδιον τοῦ δ'. ἔτους τοῦ φιλοσοφικοῦ συλλόγου «Παρνασσῶν» περιέχων τὰ ἑξῆς:

Α. Παγκάλου, εἰς Κινέζος κοινωνιστῆς κατὰ τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα ὑπὸ C. de Varigny. — Κωνστ. Κόντου, γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. § 12. Ἐπιβουλεύομαι ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλεύω καὶ ἐπιβουλεύω τινὰ ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλεύω τινί. — Νικολάου Τιμολέοντος Βουλγάρεως, τὸ ἀρχαιοφυλακεῖον Κερκύρας. Μέρος α'. Τὰ κατὰ τὴν Βενετικὴν ἐποχὴν. — Δημητρίου Παναζῆ, αἱ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Τέλφου συζητήσεις περὶ τοῦ ἐνταξιασμοῦ τοῦ Σοφοκλέους. — Ὀσκαρίου Feuillet, ἡ μικρὰ κόμησσα, κατὰ μετάφρασιν Ἐμμ. Ροῖδου. — Ἀρχαιολογικά. Ἀρχαιοδίπτερος πειραϊκῆ (Α'. Τὸ θέατρον τὸ ἐν Πειραιεῖ. Β'. Τὸ θέατρον τὸ πρὸς τὴ Μουνιχίᾳ) ὑπὸ I. Ν. Δραγάτη. Ῥωμαϊκὰ ἀρχαιολογήματα ὑπὸ Σ. Κ. Σ. — Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή Σελινόδουτος ὑπὸ

Π. Χιώτου. — Εἰδήσεις (Ναὸς Σουριάδος Ἀθηνῶν. — Ἀνασκραφαὶ Χαϊρωνείας, Ὀλυμπίσι, Διπύλου, Δήλου. — Ῥωσικὰ ἀρχαιολογικὴ σχολή. — Ἰταλὸι ἀρχαιολόγοι. — Ἀναθηματικὸς λίθος Στρακ. — Ἑθνικὸν Βουλγαρικὸν μουσεῖον κτλ.) — Σύμμεκτα. Δύο Νορμανδοὶ τοχοδιώκται.

ΝΟΜΟΣ ΨΙΞΤ'.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ.

Πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Πανόπης» ἀντὶ λεπτῶν 30.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων

τούτέστι

Τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλ. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιοῦμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἀνατέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας «ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ», καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς Δις Φεβρουαρίου ε. ε. ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μὲ τὰ σύνθηθ δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πάσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεγθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ.

Σύρος τὴν 30 Ἰανουαρίου 1880.

Οἱ Πράκτορες
C. KLOBE & Co.

Ἡ κατὰ τὸ Πανσίλυπον εὐρυχωροτάτη **ΟΙΚΙΑ** μετὰ τοῦ **ΚΗΠΟΥ** τῶν κληρονόμων Ματθαίου Μπαρραμπίνου, ἐνθα ἦτο τῶς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ** ἀπὸ τὴν 11/23 Ἰουλίου ε. ε. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Ἄντ. Καρβώνην. Παρὰ τοῦ ἰδίου ἐνοικιάζονται καὶ τρεῖς ἐξοχικαὶ οἰκίαι, κείμεναι εἰς θέσιν Ποσειδωνίας (Δελλαγράτσια) πλησίον τῆς θαλάσσης.